

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 250/2025
23.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Весне Мاستиловић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА, из ..., чији је пуномоћник Владица Васиљковић, адвокат из ..., против тужене ББ, из ..., ради утврђења обима заоставштине, одлучујући о захтеву Основног суда у Лесковцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 23.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Врању за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужиља АА из ..., поднела је дана 24.04.2025. године, Основном суду у Лесковцу, тужбу против тужене ББ из ... ради утврђења обима заоставштине.

Основни суд у Лесковцу је у прилогу акта П 2370/25 од 09.07.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом поступку. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба тужиље АА, судије Основног суд у Лесковцу, против тужене ББ, судије Вишег суда у Лесковцу и која је дужи низ година била и судија Основног суда у Лесковцу. Имајући у виду да су у конкретном случају, парничне странке дугогодишње судије Основног и Вишег суда у Лесковцу, то налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по

закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да постоје важни разлози за поступање пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић